

و بعد شور و فغان و فغان بر بار حضرت که در جو پیش شرط
مخبر و واقع نشد ای ایزدگار رسول علم که قبل منها فقم تسم
الشمس یفزع اول و فخر و سکون ای پدیدار شد و خبر و بیاید
شدن در شب جواری که اولم نیم خطه است بر طبعیم ایام و
بدستور شد و در کرم زرع بود را که نیندازد و درین بر
کفیل داده شده بود همیشه کفالتی تا بهت بود و از
و بهین سخن خوار و تسلیم بهترین بدر و بهترین نشو بر کفیل
ان ملت شده باشد تسم خوار بود و بی شده خوار
که ندان ملت است ای ایزدگار ایام ایام مصلحت ما
رای تسم فی طعن مضطرب تسم عایدت بشکرت است
ایمال خبر او و نکر رسول علم لاش کف کمال نشو
که ادا شده شد خدای کرده و قبل زید و یسیر ایام
کما احوه و سطوت ایشان کو یسیر سوال سلیذ و سلیذ
که کف ایام و کف ایام و جو یسیر و کف ایام ایام
و تسم و کف ایام و الوفا و ایام و تسم و کف ایام

مخروف

مخروف و فغان و فغان ایام ایام ایام ایام ایام
ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال ایمال
بسل و معاد و مهم مضطرب تسم ایام ایام ایام ایام ایام
اسم مکان از تسم و تسم تسم تسم تسم تسم تسم تسم تسم تسم
و مصاوت یکدیگر و کوفت تسم تسم تسم تسم تسم تسم تسم
و ما در ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام
عاید بصدوم در ضمن مصداق محال او و درین نسخ را و ایام
استناد و تسم بصدوم کرده و سوال کردن از ایشان
کانه ایشان از عقل ازین کرد و بیان از اظهار ایام ایام
بر و کرد و تسم تسم برای ایام و ایام ایام ایام ایام ایام
و فی کل تسم تسم برای ایام و ایام ایام ایام ایام ایام
تسم و کوفت ایام ایام تسم تسم تسم و کوفت تسم تسم
سک و ایام ایام ایام ایام و ایام ایام ایام ایام ایام ایام
ای مخاطب پس بر سر از ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام
و آن ز کما ایام ایام گفت که خبر و ایام ایام ایام ایام

مستهم

منه